

Литературно ЗЕМЕДЕЛСКО ЗНАМЕ

СЪЮЗ НА ПИСАТЕЛИТЕ
ЗЕМЕДЕЛЦИ В БЪЛГАРИЯ

98 години от убийството на Александър Стамболийски ЕДИН ОТ ВИДНИТЕ СИНОВЕ НА БЪЛГАРИЯ

На 9 юни 1923 г. е извършен най-жестокият преврат в българската история - кърваво сваляне от власт на законно избраното и проспериращо земеделско правителство.

След няколко дни на 14 юни зверски е убит един от най-успешните министър-председатели на България - Ал. Стамболийски. Той застава начело на страната след поредните тежки национални катастрофи и за кратък период от време провежда важни, забележителни реформи, които изваждат България от кризата след Първата световна война.

Нека си припомним някои от тях. Отварят се училища и в най-малките села. Създаден е поземлен фонд, чрез който да бъдат оземлени безимотните селяни и бежанци от Тракия, Македония и Западните покрайнини. Според гласуваните закони за увеличаване размера на държавните земи за трудова поземлена собственост максималният размер обработваема площ, която може да притежава едно домакинство, е ограничен до 300 дка ако има семейство. Земята над определения максимум се изземват срещу минимално заплащане. Аграрната реформа засяга интересите предимно на едрите земевладелци. Едновременно с провеждането на аграрната реформа земеделците започват отчуждаване и на част от едрата градска собственост за нуждите на държавните институции.

От Народното събрание е приет „Закон за трудовата повинност“. Той позволява увеличението на армията и задължава младежите да полагат безплатен труд в полза на държавата. Започва се подготовка за републиканска конституция като първа крачка към премахване на монархията. БЗНС провежда референдум за признаване вината на виновниците за националните катастрофи. Под съдебна отговорност са подведени бивши министри... Проведени са и са започнати още редица реформи в полза на държаната и обикновените хора.

Александър Стамболийски е далновиден,

силен държавник и републиканец.. Неговите политически борби и цялата му държавническа дейност оставят дълбоки, трайни следи в българската история...

Поради всичко това вече почти един век неговата личност не само че не губи и частица от светлия си ореол, а става все по-ярка, все по-актуална!

И в днешното болно безвремие на пандемия и политически боричкания на държавата ни са крайно необходими безкористни и чисти личности като Александър Стамболийски. Народът ни все се надява и вярва, че ще се намерят такива личности-държавници, които с грижовна и отговорна дейност да тласнат напред развитието на хубавата ни българска страна. Това рано или късно ще стане, но дано да е по-скоро!

През многовековната си история плодната българска земя е родила и откърмила много велики, безсмъртни чедра, чиито имена са записани със златни букви в олтаря на Родината. Техните образи и техните дела нашият народ е съхранил в сърцето си и в националната история.

Измежду най-свидните и най-видните синове на България е и земеделският водач, безсмъртният държавник Александър Стамболийски.

Нека тачим неговата личност и следваме неговия пример!

Кирил Назъров

94 години от убийството на Сергей Румянцев

КЪМ НЕСДРУЖЕНИЯ

Селяко, братко мой...

Ти искаш ли отново да настане робия и неволя за селяците, тогаз върви без страх и колебанье иди при тях, иди при народняците.

Ти искаш ли да дойдат пак на власт народните убийци и джелатите от Русе и Владая там върви тогаз, иди при тях, иди при демократите.

А искаш ли ти родната ни колесница да не излиза нивга на мира из релсите, тогава ти ела и нам подай десница ела при нас, ела при своите братя земеделците.

Ела при нас, при своя беден брат по име, при своя брат по радост и печал ела при нас, та общий враг да победиме и да догоним своя идеал.

112 години от рождението на Йосиф Петров

СЪДБА

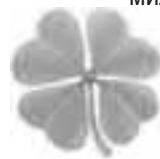
Пожарът стихна. Почерня гората. И всичко в нея опустя. Една орлица дълго в небесата над мъртвата гора летя.

Пицеше тя над жалните дървета, от мъка биеше с крила и търсеше на своите орлета изпепелелите тела.

Пастирче бях и тъжната картина аз дълго гледах вкаменен. Едно безгрижно детство в мен изстина, една мечта умря във мен!

Години прелетяха оттогава, аз раснах мълчалив и тих и на живота в гъстата дъбрава гнездо домашно си извих.

Но с бомбен трясък връхлетя войната, в миг разруши ми всичко тя. Което някога видях в гората жестоко мене сполетя.

Години отлетяха оттогава, аз скитах, тъжен и нерад, и на скръбта във живата жаравя изпепеля животът млад!

Косата посребря. Като орлица тъжовна мисъл все витай над гроба скъп на моите дечица, във моя свиден бащин край!

1951 г.

Йосиф Петров

155 години от рождението и 109 години от смъртта на Пенчо Славейков

МОЩЕН ДУХ И ЯРЪК ТАЛАНТ

Пенчо Славейков е първият български поет, номиниран за Нобелова награда.

Роден е на 27.04.1866 г. в гр. Трявна - пети син на възрожденеца Петко Рачев Славейков. Оpozнал е страната със скитанията на своя баща като учител в Стара Загора, Търново, Сливен, Казанлък, София... От 1881 г. до 1885 г. семейството му живее в Пловдив.

Нещастен случай тук през 1883 г. (засипва на пързалката и част от тялото му се парализира) принуждава подвижния, жизнерадостен Пенчо до края на живота си да се движи с бастун, да говори със затруднение, а дясната му ръка да трепери. От 1892 г. е студент по философия в гр. Лайпциг (Германия). Шестте години тук са време, през което усвоява немската литература и култура. Запознава се и със западноевропейската литература. Владее няколко езици, някои от които и писмено.

Пенчо Славейков, Пейо Яворов и Петко Ю. Тодоров съставляват знаменитата четворка на популярното в миналото списание „Мисъл“, издавано от д-р Кръстьо Кръстев.

Утвърденият поет и ерудит е бил директор на Народната библиотека в София, а една година е директор на Народния театър. Член е на Българското книжовно дружество (учредено през 1869 г. от Марин Дринов в гр. Браила Румъния), преименувано през 1911 г. в Българска академия на науките (БАН). Вярна спътница и другарка в живота на Пенчо Славейков е поетесата Мара Белчева.

През 1888 г. е отпечатана дебютната му стихосбирка „Момини сълзи“. Стоян Михайловски се отзовава ласкаво за нея. А Иван Вазов пише от Одеса: „Аз прочетох с наслаждение „Момини сълзи“, дето блика струя от толкова нова, игрива и нежна поезия.“

През 90-те години на 19 век излизат още две негови книги: „Епически песни“, книга първа (1896) и „Блянове“, епически песни, книга втора /1898/. През 1907 г. издава „Епически песни“ подбор от двете книги. В лирическата стихосбирка „Сън за щастие“ (1907) преобладава лирична нежност, задушевен копнеж, несбъднати блянове: „Ни лъх не дъхва над полени“, „Капчици дъждовни“, „Спи езерото“, „Докле е младост златно слънце грей“... През 1910 г. е отпечатана антологията „На острова на блажените“. Тук са включени: „Кулата край морето“, „Самоубиец“, „Сто двадесет души“, „Псалом на поета“, „Катунари“... През 1911 г. излиза сборникът с преводи на Пенчо Славейков „Немски поети“. През същата година започва печатането на първите три части на „Кървава песен“ най-крупното епическо произведение на поета.

Писал е и много литературно-критични статии, рецензии, отзиви...

Умира на 28 май 1912 година в Комо Брунате (Италия) на 46 години. Там е на лечение, неизменно придружаван от вярната му приятелка Мара Белчева, съпруга на убития Христо Белчев - министър на финансите в правителството на Стефан Стамболов. Погребан е в църквата на селото, а през 1921 година (преди 100 години!), по време на управлението на земеделското правителство с министър-председател Александър Стамболийски, костите му са пренесени в София и погребани в софийските гробища.

ЛЗЗ

Из стихосбирката „СЪН ЗА ЩАСТИЕ“

x x x

И на яве и на сън
ти си все пред мен
дивна като ясна нощ,
свидна като ден.
През денят сърце копней
в желба за нощта
цяла нощ за свидний ден
милва ме мечта.

x x x

Докле е младост, златно слънце грей,
сърцето златни блянове лелей.
Докле е младост, леко път се ходи
и леки са световните несгоди.
Докле е младост, всичко е шега;
не хвърля сянка на сърце тъга;
дори тъгата извор е на радост
докле е младост, ах, докле е младост!
x x x

Зад горите тъмни ясен ден се кани,
и цветята, росни от зорите ранни,
поздрав му изпращат своя аромат...
Как е хубав, Боже, твоя дивен свят!
На пладнешко слънце от лучите грени,
пъпчици разцъфват розите засмени,
и зарад милувка свеждат цвят към цвят...
Как е дивен, Боже, твоя хубав свят!
Месечко градински посребрил е грани,
на първинка обич в бляна замечтани,
свели сме се ние, като цвят към цвят...
Как е весел, Боже, твоя дивен свят!

Пенчо Славейков

ЧЕСТИТ РОЖДЕН ДЕН!
С пожелание за здраве и не забравя на всичко написано!

Милка Пешева 12 април
Вяра Дамянова 26 април
Цветан Лалов 18 май
Радка Гочева 29 май
Милчо Присадашки 11 юни
Габриела Цанева 16 юни
Петър Бонев 24 юни
Веселина Стамова 26 юни
Николай Пачев 29 юни

ДА СИ СПОМНИМ...

Георги Киришев 4 април
Йосиф Петров 14 май
Боян Илиев 7 юни
Йордан Христов 7 юни
Марин Начев 7 юни

АДЪТ НА ЗЕМЯТА

Грамаден остров със зверове охрана.
Влага, комари, кръв и жълта смърт.
И толкоз кости, толкоз кръв пролята,
где младост гине тук без кръст.

Смъртта е надвиснала със своята особа.
Как хищник зъл, примамен от смъртта,
тя влива нокти в жертвата простряна,
разстреляна от зверове охрана
край пътя на Персин.

Персин е Адът на земята.
Персин е смъртният ковчег,
бездънният стомах на Сатаната,
где младост гине тук безчет.

Атанас Райков

ИЛЮЗИИ, ИЛИ?

Дъждът измива всичко
и калните отрови на деня,
и цветните пращинки
от крилата на пчелите,
и тичинките в ирисите ти
усмихват се,
уханно-жълти,
разпръскват се
сред капките безоки
и падат като звън
от счупени стъкла.
И падам
капка от капчук,
потъвам
в прашната земя
една оплождаща целувка,
една мечта...

Дъждът измива всичко
и черното на вчерашния ден,
и бялото на липсващото утре,
и твоето лице,
обрало паяжинни светове
мъждиво свети,
примамва ме
към някаква устойчивост,
която се изплъзва...

Габриела Цанева

**ОБИЧАМ ДА СЕ
ВРЪЩАМ У ДОМ**

Обичам да се връщам у дома
в омаята на селските ми дни,
където вред ухае на цветя
в душата и във моите мечти.
Обичам лятото на село
със мирис на жита узрели
и хлопатари зазвънели
с пристигащи стада заблели.
Обичам есенна прохлада
с палитрата на листопада,
препълнени градини с плод
сред селския работлив народ.
Обичам зимата на село,
къщите, затрупани със сняг.
И старата селска камина,
топлейки ме преди за замина.

Любен Томов

МЪНИЧКАТА ФЕЯ

Пролет! Слънцето огряло
топли ласкаво земята.
Малкото момиче засияло
босо тича сред цветята!

И смехът звънлив и весел
покрай нас се разпилява.
Радостта ти той понесъл
клонки нежно разлюлява!

Ти пристъпваш със нозете
с леки стъпки по тревата
ти самата живо цвете
с слънце грейнало в косата...

Ти се радваш и се смееш
Боже, колко си красива,
малка лъчезарна фея!
Цял живот да си щастлива!

Учените да се реят
край Венера, край Луната!
Аз щастлив съм, че живея
с тебе тука на Земята...

Христо Ангелов

КЪМ ПОЕТА

Мълчи ли гневната ти лира,
разбий я, направи я прах!
Камшик вземи и не подбирай
гърми, поете, нямай страх!
Над правдата ти се изсмяха,
на знамето изляха кал.
Със бедните се подиграха,
за гладните не ги е жал.
О, колко мъченици клетки
броят последните си дни...
Скрижали писани завети
къде и кой ще съхрани?
Ти нова правда и спасение
със лирата си огласи!
Бичувай страх и примирение
с кръвта си пак ни извиси!

Пенко Керимидчиев

ХАЙКУ

След Фукушима...
вишнев цвят спасен
в очите на дете

Виолета Солникова

априлска буря -
снежинките се смесват
с вишнев цвят

Габриела Цанева

СТРАХ

Страхувам се да те докосна.
А може би си сън?
Един поглед само
и в душата ми ще стане Пролет.
Страхувам се да те обикна,
че ще дойде Есента
и ще ми останат
пожълтелите листа.
Страхувам се,
но искам да те има,
защото идва Зима
и без теб
ще съм съвсем сама...

Мая Цекова

СПОМЕНИ

Днес се скитам сама из полето
в запустелите наши земи.
Мъка тегне ми все на сърцето
за отминали щастливи дни.
В златна ръж косите си да рея,
да правя по ливадите следа.
Със славей песните да пея,
като вихър на конска езда.
С мамините завити ръкави
и мириса на изпечен хлеб.
В градинката на цветя дъхави
либе да наднича там зад плет.

Милка Пешева

УТРО КРАЙ МОРЕТО

А беше утро, слънцето избухваше
и вливаше пътека сред морето -
по-сребърна от женски пръсти,
по-нежна от любовна песен.
А беше утро,
бризът запокитваше
най-нежните признания в лодките
с божествената мъдрост на стихията,
с мъката в моряшките невести.
А беше утро,
чайките със крясъци
се сливаха с вълните и със пяната
куп морски древни вестоносци
на бъдещия ден за появата.
А беше утро...

Вяра Дамянова

**ЮЛСКА УТРИН
В ПЛАНИНАТА**

Бог с един замах спокоен
отпрати облаците надалеч
и над просторите зелени
небето блесна в синя глеч.
Слънцето с лъчите заопипва
разбудени тревички и цветя,
лицата си с роса измили
за радост жива на света.
И птичките със полети игриви
зашариха из волна широта,
изсочили от клоните сънливи,
с една безгрижна лекота.
А ручейчета звънкогрови
прескачат всеки скален праг
и с времето във надпревара
не спират своя весел бяг...

Харалан Недев

МОРСКО

Здрависвам се с вълните нежност дива
и писъкът на чайките прегръщам.
Завърнах се, от изгрева попивам
най-южната си кръв една и съща.
По пясъка събирам своята памет
и после в раковините я скривам,
защото аз на сушата съм няма,
и само във морето се разливам.
Живее на брега, но в мен бушува
безгрижна, жизнерадостна, игрива,
засмяна същност, вече я дочувам
и с люлката и пенеста се сливам.

Милена Френкева

ДЕТЕ

Греят ярките звезди в небето,
в детските очи
пламъче гори
пламъчето на живота,
дето любопитството твори.
Свети и луната горе,
а на детската уста
цъфти усмивка лъчезарна
радост се нарича тя.
Слънцето огрява, стопля
всичко живо по света.
То и в детското сърце изгрява
добротата е това.

Дарина Цветкова

КАМШИЧНИ СТИХОВЕ

Има стихове гдето
не галят ухото,
не люлеят
не политах от тях.
Като рана
са те.
Стихове
камшични,
които бичуват,
ала не тръпнеш от страх.
Дават ти сила
да се изправиш
и тръгнеш
по широкия свят.

Вера Костадинова

ИГРА

В морето бягаше вълна.
Опитва вятърът да я догони.
Но скоро стигнала брега
разбива се на пръски милиони...
Отново тя му се изплъзва
с насмешка гледа го в очите.
Но тази игра не му омръзва
с надежда си изплъва дните...

Радка Гочева

худ. Габриела Цанева

Старата къща,

**РАЗГОВОР
С ХУДОЖНИКА...**

Защо ме нарисува със лула?
Та аз дори не паля папираса...
Съдбата ли такава е била
прищявка чужда аз сега да нося?!
Добре ме нарисува, както пиша...
Това е вярно..., всеки ден туй става!
Чрез молива сърцето мое диша!
Чрез молива животът продължава.

Милчо Присадашки

ПРОЛЕТНА КАРТИНА

Вървя през полята и слушам:
на воля засвирил кавал
мелодия чудна въздишам,
обзема ме нежна печал!
Нивята - вълшебни талази
от вятър гальовно повял
и сякаш са свежи букети
за гледка такава копнял!
Вървя и във унес съзирам
картини от дишаща шир
и дивните багри разкривам,
пленен от безкрайния мир!
Със златния залез в полето
едрее припламнала ръж
и звезден поток от небето
проблясва след пролетен дъжд!

Иван Селановски

ПЕСЕН

Взех светлика на звездите,
на зората прелестта,
дух и дързост на орлите,
лебедова красота.
И със тях света обходих.
Где не скитах, где не бях?
Слънчеви земи пребродих,
смях и радости събрах.
И сега ги разпилявам
със дъха си, с песента,
вечната любов прославям,
слънцето и младостта.
Казвах ми ти си луда,
ти не си от този свят,
но за радост и почуда
не поглеждах аз назад!
С полъха на развигора
и човешкия си стих
от разплаканите хора
не една сълза изтрих.

Живка Танчева

ГОДИНИ... ГОДИНИ...

Години... години... години
разглобя ли ви само сърготини
ще се поспият.

И по тях
с очите си без поглед ще чертая
везни, капчуци, образи, тревни
нов свят ще си създам
и в него от нищо вече няма да боли...

Като топка по наклон
летя през тръни, камъни и вади.
Земята се върти и аз със нея,
броя сезони пролети и листопади,
лета и зими, сняг и ветрове.
Къде по пътя равно да намеря
и топката да спре?

Надежда Цанева

**СВЕТЛИНИ
ОТ СЕЛОТО**

Село мое, в теб живея.
Ти, един от световете.
Любя те и те милея.
Най-уханното си цвете.

В пръст пристъпям и се кръстя.
Теб да имам искам само.
Верен в пътя си към Кръста
и възкръсване голямо.

Село с бащината къща
и със спомен зад стените,
в теб оставам, не се връщам,
тука да ми свършат дните.

Тук, със мирис от липите.
На сеното окосено.
Със жужене на пчелите.
Дето първи звук простенах.

Там, стада кога заблеят
и светулки заблещукат,
чувам как щурците пеят
сред жита и в комшулука.

Утро портокал обелен
среща ме със красотата.
А под лист зелен, уверен,
охлюв точки си рогата.

Млад щурец с антени шава
под парливата коприва.
Много отдалеч узнава
как и тоз ден си отива.

В миг гъдулката изважда,
песен звънка заизвива.
И, по лунената прежда,
към небето тя отива.

Село с аромат на детство.
И на дъхава ливада.
Мое слънчево наследство.
С теб, за теб душата страда.

Със дъха на твойта песен
и на слънце във косите,
аз посрещам златна есен,
без от страх за зима в дните.

А, когато те настъпят
и Горнякът ме отвее,
знам, пак пъпки ще напъят,
песен влюбени ще пеят.

Пак ще цъфне село мило
И цветя ще заухват.
Всичко ще е, както било.
Хората пак ще мечтаят.

Но дано да се открие
сред цветята ти омайни
билката, душа що крие,
и разкрива всички тайни.

Да разцъфне сред полето
най-прекрасното му цвете.
Село мое, във сърцето
вечно ти ще да ми светиш.

Тодор Билчев

ВИСОКО ОТЛИЧИЕ

Новата книга на нашия колега, поетът Кирил Назъров спечели престижната награда на Съюза на българските писатели за най-добра книга за деца през 2020 година.

**УВЛЕКАТЕЛНА ИСТОРИЯ
НА СЕЛО ГОРСКИ ДОЛЕН ТРЪМБЕШ**

Любен Лалев дълги години беше областен председател на БЗНС в родния си край. Той е известен със своите задълбочени дългогодишни краеведски изследвания. През 1996 година издаде книгата „Историята на Драгижево бит, нрави и обичаи“, посветена на родното му село, която се посрещна много добре не само от жителите на селото, а и от по-широка читателска публика.

В края на миналата година излезе от печат новата му книга „Историята на село Горски долен тръмбеш“. Тя е плод на обстойно изследване и обхваща много и разнообразни страни от особеностите на живота в този край – география, история, образование и култура, стопански дейности, търговия, поминък и бит на населението, видни личности, участници във войните и т. н. Всичко това е придружено с много снимков материал от различни епохи.

Книгата „Историята на село Горски долен тръмбеш“, както и останалите му книги са увлекателни и предизвикват интерес у читателите. Поздравяваме Любен Николов Лалев с новата му книга, с наскоро чествания 70-годишен юбилей и му желаем здраве и нови вдъхновения!

Тодор Кокошаров е автор на няколко книги проза и публицистика. Повечето от тях имат автобиографичен характер.

И това е съвсем естествено. Художествената измислица в литературата обикновено е по-неубедителна от преживяното. Единственото условие в случая е силата на таланта.

Така е и в българската, и в световната литература. Така е и при Тодор Кокошаров.

На нашите читатели предлагаме фрагменти от новелата „Такава любов“, която е една съкровена изповед за Любовта.

ЛЗЗ

...Няма по-голяма сила от силата да простиш. Заради очите ти, заради косите ти съм готов да забравя всяка лоша дума... Този миг за мен беше светъл лунен лъч в тъмната нощ на раздялата...

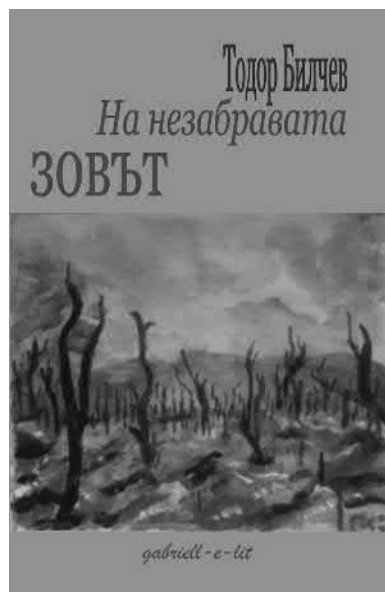
...От музикалния кът Лили Иванова пееше своите любовни балади, а ние плачехме за нашата отишла си изгубена младост, за нашите несбъднати мечти, за неродените ни деца, за нашата тъй нагарчаща любов...

Тодор Кокошаров

„Кирил Назъров запознава малките читатели или по-скоро ги увлича в магичната атмосфера на заобикаляния ни природен и предметен свят с характерната си образност, мелодичност, интересна фабула и динамично действие. Книгата му „ДЕВЕТ ПРИКАЗНИ ПОЕМИ за малки и големи“ е между най-добрите попадения в този лиричен и предпочитан от малките жанр в литературата. Авторът е сред най-популярните и обичани детски писатели през последното двадесетилетие, допринесъл за развитието на детската литература и като автор, и като главен редактор на любимото в миналото списание „Славейче“...“

Из доклада на академик Благовеста Касабова за детската литература през 2020 година, отпечатан във вестник „Словото днес“ бр. 17-18, 6-13 май 2021 г.

ЛЗЗ

ВАЗОВУ С ПОКЛОН

Немил-недраг се скиташе в усой. Във чужди механи и кафенета. А хъшовете бяха братя твои, убивани от робската несрета.

Кажи ми как, под игото щом беше, посмя „О, Шипка!“ гръмко да извикаш? В „Българийо, за тебе те умряха“, щеше, кои герои са да се провикнеш.

Отечеството си любезно, мило, със хубостите волно да възпееш. И „Дядо Господи, прости ме“, молиш. Молитвата най-светла пееш.

Ще минат множество по сто години. Един поет със хъшовски мустаки, равнявал себе си с една родина, във робството душата? изплакал, все тъй приседнал, с книга във ръцете, ще гледа в бъдещето устремено. И пак детенце ще положи цвете. А слънцето ще грее изчервено.

Кажи ми твоята истина, поете. И дай ми знак от гълбините звездни. Как тука днеска да отгледам цвете с живот да греи и в ледените бездни?!...

Тодор Билчев

УСПЕХ В СОНЕТНАТА ФОРМА

С новата си стихосбирка „Сонети“ популярната поетеса-земеделка Маргарита Нешкова се представя пред читателите със стихове в една определена стихотворна форма сонети. Сонетите ѝ се отличават със стегнат поетичен изказ, силна чувствителност, ярка образност и емоционална наситеност.

Сонетът е една от най-трудните поетични форми. Той не позволява словесно разточителство, многословие и безчувствено съчинителство. Нешкова се е съобразила с тези изисквания и сполуките ѝ са безспорни.

Основоположници на сонета в световната поезия са италианските поети Данте и Петрарка през епохата на Възраждането. Върхови постижения в сонета достига великият Шекспир.

Те са преведени великолепно на български език от талантливите Валери Петров и Владимир Свинтила.

Маргарита Нешкова е възприела изцяло именно Шекспировата поетична форма, която се състои от три картена/куплета/ и завършващо двустиише. В това двустиише авторката много сполучливо извежда основната идея на всяко стихотворение.

В българската поезия най-издържани във всяко отношение са сонетите на Иван Вазов, Кирил Христов, Николай Лилиев, Димчо Дебелянов, Елисавета Багряна и др.

Поздравяваме Маргарита Нешкова с безспорния успех, който е постигнала с новата си книга.

Пожелаваме ѝ още много творчески достижения.

Кирил Назъров

НОВИТЕ КНИГИ

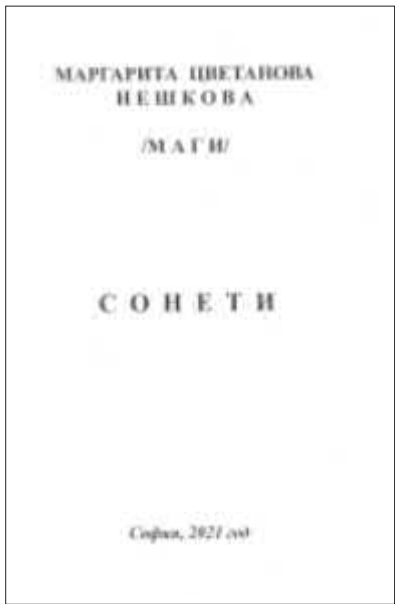
на издателство *gabriell-e-lit*

След силното начало на 2021 г., когато стартирахме с пет печатни и една електронна книга стихосбирките „Цвилят гривести коне“ на Живка Танчева, „Пепел от дъга“ и „Целувката на небесата“ от Тодор Билчев, трети и четвърти том на „Алманах Литературно земеделско знаме“ /като печатно и електронно издание/, през второто тримесечие на годината издадохме още четири интересни заглавия второ издание на хайбуна на Габриела Цанева „Искам себе си“, стихосбирката с епическа поезия на Тодор Билчев „На незабравата зовът“,

сборникът с избрани афоризми на Николина Пенева „Усмивките на мъдростта“ и електронният сборник с отличени на международни литературни конкурси разкази на Весислава Савова „С аромат на лотос“. Радостно е, че все повече утвърдени автори се доверяват на издателството.

Нашите издания бяха забелязани и от сайта за електронна търговия store.bg, който разполага с голяма книжарница, предлагаща разнобразна литература, и считано от 25 май т. г. се разпространяват на територията на цялата страна.

Габриела Цанева

ПРОЛЕТНИ НАДЕЖДИ

Пчелен хор жужи в клонака, паят птиците игриви и пътеките сънливи гонят самотата, мрака...

Зелено, свежо из гората пъди зимната умора, порив буен на тревата поздравява птици, хора...

Слънцето с лъчи гальовни навещава всичко живо, ручейте многословни паят: всичко е красиво!

Като изворче бълбука и надежда за сполука.

ИСТИНА ИЛИ СЪН

Ясна звездна нощ е тука. На вратата вятърът почука скри се в старата лозница и притихна като птица...

Нощта, косите си разплела, до звездния екран достигна. Запя щурец, светулка смела като падаща звезда намигна.

Нощ е, а го няма мрака - скри се да поспи и той, знае никои не го чака. Щурецът е сега герой...

Истина или пък сън, но красиво, светло е навън!

Маргарита Нешкова

АФОРИЗМИ

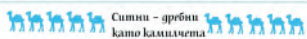
Който предвещава буря, себе си катуря.

Гледна точка отсрочка.

Ризата кирлива само политик не скрива! /Че му тя отива!/

Човекът от народа винаги е гола вода...!

Николина Пенева

НЯМА ДА ТЕ ЗАБРАВИМ!

СЛАВЕЕВИ ГОРИ

НА ФАРИСЕИТЕ

Разбираме ви дерта, демократи,
и по властта тъгата ви велика:
народа с ритник ви в боклука прати,
а няма Фердинанд да ви повика!

И вий скърбите юдинска порода
вий плачете за миналото свидно,
и над народа плачете ехидно:
когато, властни, грабехте, народа.

Но ний разбрали вашата преструвка
и фалставските сълзи непрестанни
изпращаме ви нашата заплювка
и ритника на вси "булгаристани".

Сергей Румянцев

От в. "Пряпорец", брой 1921г.

ПРАВИТЕЛСТВО

Правителство ново,
по старата схема:
Деветнадесет министерства
и надежди за промяна
просто подмяна...

Георги Козарев

БОГАТАШИ

Има два вида богаташи
апаши и наши.
За нашите традицията е стара
във тяхната попара
никой да не рови, да не бара!
А от апашите
недейте да се плашите.
Нали от тях избрахме някои в управата.
Те там сега заети са "работят" здравата.

МОЖЕ И БЕЗ ТАПТИЯ

Завихри се тема
конкурс как се взема:
във пликче с парички
излизаш пред всички!

Стоян Колдов

СТРАНАТА НА ЧУДЕСАТА

Днес ВУЗ-овете никнат като гъби.
Младежи гонят знания, престиж.
За степени, за титли точат зъби.
Играят тото с евтин губец фиш.
Науката реве за помощ спешна.
Не се котират знаещите тук.
Съдбата с други ценности ни среща:
с бинга, бухалки, рекетов юмрук...

Мирчо Момчилов

ЛИЦЕМЕРИ

До завчера държавният глава
на екрана като манекен,
днес на площада като звяр е разярен.
Какво ли да очакваме от утрешния ден?
Да протестираме излязоха стотици.
Президентска институция
от защита нужда има.
А уж сме под карантина,
пък с маски мяркат се малцина.
Не спухахте ли топката,
ритайки един към друг?
Какво ще оставите в историята
на ината си напук?
Кой, кой е
един ден всеки ще го разбере.
Нищо скрито не остава,
камо ли ако си начело
на разклатена държава.

Иванка Гъонова

БЕЗОТГОВОРНИ ВЪПРОСИ

Кое предпочитат нашите депутати:
„Съединението прави силата“
или „Разделяй и владей“?

Само босите ли попадат под чехъл?

Концентратите концентрират ли вниманието?

За да излезеш на преден план нужно ли е да минеш през задната врата?

Кое е за предпочитане да удариш на камък или да те ударят с камък?

Дали въпросът е „Да бъде или да не бъде“ или „Как да бъде“?

Като се преструва на „Ни лук ял, ни на лук мирисал“ дали няма да се разбере, че той е сгазил лука?

За да си накривши шапката нужно ли е да си кривиш душата?

Бодил Розин

На 28.02. 2021 г. в гр.
Кюстендил почина членът на
Съюза на писателите земе-
делци ВАСИЛ КАЛФОВ.

Той е роден през 1938
година в с. Таваличево,
Кюстендилско. Работил е като
технически уредник в
Кюстен-дилския драматичен
държавен театър.

След падането на тоталитаризма през 1990 година
разви своя творчески талант и
написа хубави стихо-твора-
рения за БЗНС, за утопията,
наречена комунизъм, за
смисъла на човешкия живот...

Няма да те забравим, Васко!

ЛЗЗ

ЗЕМЕДЕЛСКАТА КОРОНА

Къде са дребните душици,
що името ни взеха без закон?
Потайно чешат си езици
и чакат да се върнат на бял кон.

Блазе ви, превзети „мъжкарите“?
Носовите покажете си поне!
Къде сте, о, вий земни твари!?
Мърша! Не сте узрели за бране!

Но Земеделско име стогодишно
не е за всекиго на таз земя!
И беше толкова излишно!
Невърстната ви „рожба“ онемя.

Днес светът е джунгла, страшен лес!
Да! Друг на картината е фона.
Трябва много обич, мъжка чест!
Тежи тя земеделската корона!

СВЯТ ШИРОК -
ДИВАНЕТА ВСЯКАКВИ

В този свят от памтивека
все тъй играй се на шах-мат.
Шахматистът е човекът,
де никому не е познат.

Разделен светът и днеска
е на мънички квадрати,
докато не я оплескат
малки пешки-депутати!

Има офицери, дами,
топове „теглени с коне“.
Слагат царя да ни мами,
пари щом има за пране.
За какво е тук народа,
тази пасмина за „тези“?
Черно-бялата порода
няма днеска кой да глези.

Хем е свикнал, хем си пъшка,
хем си влачи и хомота.
Няма смисъл да се тръшка,
щом си е смирен в живота.

Виж, конците кой ги дърпа,
кой ли днес ще разбере?
Затуй в джоба ни ще бърка
стратег от някое „каре“.

Васил Калфов

На 2 май се навършват 95 години от
кончината на бащата на земеделското движение
Цанко Церковски поет, политик и
общественик. По този повод на 15 май 2021 г. в
местността „Славееви гори“, в Бяла Черква се
проведе Земеделски събор и поклонение в
памет на „Поета на селската неволя“.
Възпоменателното честване бе организирано от
ПП Обединени земеделци и Кметството на гр.
Бяла черква.

Пред паметника на Цанко Церковски

„Днес отново сме в „Славееви гори“, за да се
преклоним пред делото и паметта на Цанко
Церковски политик и писател. Той е един от
основоположниците на Българския земеделски
народен съюз. За нас, неговите съграждани и
потомци, емблематични остават усилията му за
модернизирани на страната и непоколебимата
му вяра в демократичното развитие на
България. Церковски воюва срещу монархията,
експлоатацията на селянина, бирниците като
представители на държавния апарат; изразява
тревогите и мечтите на селския труженик,
ратува за социална справедливост. От песните
му струи жажда за волност и красота, за повече
радост и щастие в живота на човека, свързан със
земята. В тях трептят болките и жалбите на
селската душа чувствителна, богата и открита.“

Из словото на Албена Тодорова, кмет на
град Бяла Черква

След приветствията и речите на възрастните,
учениците от училище „Цанко Церковски“
изпълниха стихове на „поета на селската
неволя“.

Признателните български граждани поднесоха
венци и цветя в знак на признателност пред
гроба на народния поет, политик и държавник
Цанко Церковски.

Материала подготви
Живка Танчева

ДАЙТЕ
СИ РЪЦЕТЕ

Дайте си ръцете,
синове немили,
дайте, та сплотете
ваште млади сили!
Доста се протака
дружба боязлива,
работа никака
на общата нива.
Ред е сега наши
да хвърлиме семе -
който ще се плаши,
нека бяга с време.
Който ще помага,
рало нек забива,
дорде има влага
народната нива.
Дайте си ръцете,
синове немили,
дружно работете
дор до сетни сили!

Цанко Церковски

АФОРИЗМИ

Властта спи най-спокойно,
когато народът е заспал.

Заиграеш ли по свирката на други,
значи си изпял песента си.

Сред хора, размахали кокал,
за човек, развяващ знаме място няма.

Всички дървени философи,
все за железни хора се представят.

Мая Цекова

НА ПРОЩАВАНЕ

Малко съм крал бе, хора!
Ето отивам в затвора.

МЕЖДУ ДЕЦА

- Богат е моят татко
купил си е кон!

- Нищо не е твоят татко
моят си купи закон.

Борис Цветанов

„Днес е специален ден за нас земеделците.
Днес ние отдаваме почит и се прекланяме
пред земеделския апостол и будител Цанко
Бакалов Церковски.

Отново сме тук сме заедно, в сърдечната
прегръдка на Славееви гори, където се издига
белокаменния паметник на земеделския
исполин, който продължава да живее в
сърцата ни.

Тук, сред шедрата природа и песните на
славеевите Церковски твори стих след стих.
Твори за изстрадалия български селянин, на
когого посвети живота си. В Славееви гори
почиват тленните останки на певица на
селото, бащата на земеделското движение.

Ярка личност, държавник, общественик и
поет той остави дълбока следа в българската
история. Затова и днес, 95 години след
неговата смърт, словата му звучат про-
рочески.

Цанко Церковски е основоположник на
земеделското движение.

Неговото име в историята на земеделското
движение е на особена почит, защото във
всяко свое дело той е вложил сърцето и
душата си.

По почин на Цанко Церковски на 27 май 1899
се организира събор, първото събрание от
селяни в с. Мусина, на което се решава да се
свика конгрес на политическо земеделско
движение. В „Селски вестник“ (20 септември
1899) обнародва „Възвание към българските
земеделци“ и става един от инициаторите,
организаторите и основоположниците на
Българския земеделски народен съюз (1899).
Той е описал по неповторим начин неволите
на селските стопани, успял е да организира
едно обществено движение, написал е
знаковото „възвание“.

Той е гледал в бъдещето...

Той е основоположник на Земеделския
народен съюз, неговата душа и сърце. В
същото време за Церковски Земеделският
съюз е свещен дом, храм и светиня,
Литературната дейност на дядо Цанко е
свързана с българското село точно толкова,
колкото е свързана политическата му дейност
с българския селянин.

През целия си житейски път до сетния си час
Цанко Церковски всеотдайно и безкористно
служи на своя народ.

Той става министър, но не за да прави
кариера, не за да трупа богатство, а за да се
посвети на най-българската кауза да помогне
на своя изстрадал народ. Колко различно от
днешното време, в което идеалите, моралът и
добрите каузи са изтикани в ъгъла, а на
сцената има много фалшиви герой... Той
говори за Земеделския съюз като за свещен
храм, който всички ние трябва да пазим. Пред
всички нас, последователите на славните
земеделски апостоли Цанко Церковски,
Александър Стамболийски, д-р Г. М.
Димитров, Никола Петков, е голямото
предизвикателство да работим за силен и
независим Земеделски съюз, който да бъде
верен страж на демокрацията и да пропърава
пътя на реформите.

Из словото на Петя Ставрева,
евродепутат /2007-2009/, председател на
ПП „Обединени земеделци“

ДАРЕНИЯ

За в. „Литературно земеделско знаме“

Мария Добрева 50,00 лв.;

Димитър Русев 25,00 лв.;

Любен Лалов 20,00 лв.;

Силвия Манчева 20,00 лв.;

Любомир Тончев, Русе 20 лв.

Тако Караиванов 20,00 лв.;

Станко Анчов 15,00 лв.;

Иван Селановски 10,00 лв.;

Дамян Дамянов и

Магдалина Йорданова по 5,00 лв.

Скъпи приятели,
БЛАГОДАРИМ ВИ

РЕДАКЦИОННА КОЛЕГИЯ

РЕДАКТОРИ:

Габриела Цанева

Кирил Назъров

Маргарита Дукова

Предпечат: gabriell-e-lit

контакти:

София, 1000

бул. „Дондуков“ №38;

gabrielle@mail.bg

kiril_draguch@abv.bg

интернет:

litzemedelskozname.free.bg

litzemedelskozname.blogspot.com

litzname.blog.bg

litzemedelsko_zname@mail.bg